

Split, dne 19.4.2020.

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska 6

21 000 SPLIT

St-168/2014

STEČAJNI DUŽNIK: ADRIATIC d.d. u stečaju, Obala Kneza Branimira 8,
21 000 Split, OIB: 31076464103, zastupan po stečajnom
upravitelju Anti Gabelici, iz Splita, Ruđera Boškovića 7/125.

PODNEŠAK STEČAJNOG UPRAVITELJA

U predmetu Naslovnog suda
pod posl.br. St-168/2014.

Jednostruko.
Prilozi.

Raniji stečajni upravitelj, gospodin Zoran Miletić je na stečajni spis dana 29.03.2020.godine dostavio podnesak kao reakciju na moj podnesak od dana 11.03.2020.godine. Međutim, obzirom kako je u svom podnesku od dana 29.03.2020.godine gospodin Miletić iznio niz neistinitih i neargumentiranih navoda, to sam dužan reagirati na sadržaj istog podneska. U odnosu na pitanje nagrade stečajnom upravitelju, ona je regulirana Uredbom o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (NN 71/15, u nastavku teksta Uredba). Obzirom kako je g. Miletić u svom podnesku od dana 27.08.2019.godine (što je i ponovio u podnesku od dana 29.03.2020.g.), zatražio da mu se „dosudi“ (iako se ista formalno ne dosuđuje) polovicu nagrade tj. iznos od 315.000,00 kuna, to držim notornim kako sam se imao pravo očitovati i na takav zahtjev g. Miletića, što sam svojim podneskom od dana 11.03.2020.godine i učinio.

Također, u svom podnesku od dana 11.03.2020.godine sam konkretno naveo odredbe Stečajnog zakona koje normiraju dužnosti stečajnog upravitelja u odnosu na postupanje sa stečajnom masom odnosno imovinom stečajnog dužnika, i nastojao ih staviti u kontekst odnosno u odnos sa faktičnim dakle činjeničnim postupanjem gospodina Zorana Miletića u odnosu na navedene dužnosti njega kao stečajnog upravitelja društva Adriatic d.d. u stečaju prije njegovog razrješenja u predmetnom postupku, sve iz razloga da bi se mogao izvesti zaključak na koji način je isti obavljao svoje zakonom određene dužnosti, zbog čega je razriješen svoje dužnosti, te shodno navedenom, može li, odnosno treba li, Naslovni sud njemu kao razriješenom upravitelju odrediti razmjerni dio nagrade, koji isti sada traži. U svom podnesku od dana 11.03.2020.godine sam naznačio kako je na predmetnoj skupštini vjerovnika od dana 10.11.2017.godine, punomoćnica vjerovnika Adria Resorts d.o.o. Rovinj navela, kako je „imenovanje novog stečajnog upravitelja posljedica nezadovoljstva radom ranijeg stečajnog upravitelja Zorana Miletića, a o čemu su se isti vjerovnici više navrata očitovali pisanim podnescima kao i na održanim skupština a pa tako i na zadnjoj skupštini održanoj u travnu iste godine na kojoj između ostalog nije prihvaćeno izvješće stečajnog upravitelja“, kako je to

uostalom i naznačeno na str. 6. predmetnog zapisnika, te sam u svom podnesku od dana 11.03.2020.godine objavio i *podneske stečajnog i razlučnog vjerovnika Adria Resorts d.o.o. od dana 23.11.2016.g. i 20.12.2016.g., i 18.04.2017.godine a koji uostalom i prileže stečajnom spisu, odnosno koji su predani su na stečajni spis, a za koje nije mi poznato zbog čega isti nisu do tada javno objavljeni na e-oglasnoj ploči Naslovnog suda, i iz kojih podnesaka je razvidno kako oni i tada ukazivali na brojne nepravilnosti i propuste u postupanju, odnosno na nesavjesno obavljanje njegove dužnosti, zbog čega je kasnije odlukom skupštine vjerovnika od dana 10.11.2017.godine imenovan drugi upravitelj.*

DOKAZ: Uvid u str. 6. Zapisnika sa sjednice skupštine vjerovnika održane dana 10.11.2017.godine, koji je dostavljen u prilogu podneska od 11.03.2020.g.
Uvid u cjelokupni zapisnik sa predmetne skupštine vjerovnika održane dana 10.11.2017.godine, koji prileži spisu.
Uvid u citirane podneske stečajnog i razlučnog vjerovnika Adria Resorts d.o.o. od dana 23.11.2016.g. i 20.12.2016.g., i 18.04.2017.godine, koji su dostavljeni u prilogu mog podneska od 11.03.2020.g.

Sve navedene okolnosti nedvojbeno ukazuju o nesavjesnom i neurednom obavljanju dužnosti ranijeg stečajnog upravitelja, a naprijed navedeno upućuje na zaključak kako su i samo zbog toga bili ispunjeni uvjeti i za razrješenje g. Miletića od strane suda prema odredbi čl. 27. Stečajnog zakona, i u kojoj situaciji isti po izričitoj zakonskoj odredbi ne bi imao pravo na nagradu za svoj rad.

Očitovanje iz mog podneska od dana 11.03.2020.godine je u odnosu na svaku stavku istoga konkretizirano, činjenično obrazloženo, argumentirano. Stoga, a i nakon iščitavanja navoda iz podneska g. Miletića od dana 29.03.2020.godine, držim kako su moji navodi iz podneska od dana 11.03.2020.godine, ničim nisu dovedeni u pitanje, no radi izbjegavanja bilo kakvih nejasnoća nastojat ću se očitovati na navode iz istog podneska g. Miletića za koje držim kako su neosnovani odnosno neistiniti, i to kako slijedi:

1. Zastupanje društva Adriatic d.d. u stečaju u predmetu Općinskog suda u Splitu koji se pred istim sudom vodio pod posl.br. Pr-120/2016, tužitelj Ivo Bućan, tuženik Adriatic d.d. u stečaju.

U svom podnesku g. Miletić iz meni nepoznatih razloga, na str. 2., drugi odjeljak, iznosi potpunu neistinu kako je navodno „g. Gabelici poznata činjenica da je odvjetnik Topić povukao račun u iznosu od 155.400,00 kuna“, te na istoj stranici, u petom odjeljku isti ponovno navodi „...a što se vidi iz činjenice da je odvjetnik Topić povukao svoj račun koji je izdao stečajnom dužniku za zastupanje u gornjem postupku“.

U vezi navedenog navodim kako je potpuna neistina da bi meni bila navodno poznata činjenica da je odvjetnik Ivan Topić navodno povukao račun od 155.400,00 kuna. Izričito tvrdim kako od odvjetnika Ivana Topića nikada nisam dobio bilo kakvu pismenu (pa čak niti usmenu) obavijest da bi isti navodno povukao spomenuti račun, niti može postojati bilo kakvo pismeno (dokaz) koje bi mi bilo uručeno i iz kojeg bi onda bilo razvidno kako sam navodno upoznat sa činjenicom da bi isti odvjetnik navodno povukao svoj račun. Spomenuti račun je odvjetnik Ivan Topić izdao dana 03.12.2019.godine, dostavio ga sudu (meni ga nije niti dostavljao) uz podnesak na sudski spis dana 05.12.2019.godine, koji su i javno objavljeni na e-oglasnoj ploči Naslovnog suda dana 05.12.2019.godine. Uvidom u objave na e-oglasnoj ploči, razvidno je

kako niti sudu nje dostavljen bilo kakav podnesak odvjetnika Ivana Topića kojim bi isti navodno povukao svoj izdani račun.

DOKAZ: *Uvid u e-oglasnu ploču Naslovnog suda.*

Dakle, izrijekom tvrdim kako mi nije poznata činjenica navodnog povlačenja predmetnog računa od strane odvjetnika Ivana Topića, štoviše, radi se o običnoj izmišljotini, što je i lako provjerljivo, i uistinu ne znam zbog čega g. Miletić takvo što tvrdi u svom podnesku.

Također netočno je i navod sa iste stranice g. Miletića kako navodno „*nisam kontaktirao svog kolegu Topića u vezi tog slučaja umjesto da samo čekam i tražim razloge da bih ga diskreditirao...*“. Upravo suprotno, a kako je to razvidno i iz moga izvješća o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase, objavljenom na e-oglasnoj ploči Naslovnog suda dana 30.05.2018.godine, je jasno navedeno slijedeće:

„Dana 10.03.2018.godine sam zaprimio dopis Odvjetnika Ivana Topića, vezano uz dopis koji sam mu u svojstvu stečajnog upravitelja stečajnog dužnika ranije uputio nastavno na činjenicu zastupanja stečajnog dužnika od strane istog odvjetnika u predmetu Općinskog suda u Splitu koji se pred istim sudom vodi pod posl.br. Pr-120/2016, tužitelj Ivo Bućan, tuženik Adriatic d.d. U predmetnom dopisu me je odvjetnik Ivan Topić izvjestio kako ugovor o odvjetničkom zastupanju nje bio potpisan (pri tome se misli na razdoblje dok je stečajni upravitelj stečajnog dužnika bio gospodin Zoran Miletić), već da je postojao usmeni dogovor o zastupanju, a postojala je samo punomoć za svaki pojedinačni predmet.

DOKAZ: *Uvid u citirani dopis Odvjetnika Ivana Topića, zaprimljen dana 10.03.2018.godine”*

Sve navedeno, pa i zaprimljeni dopis od odvjetnika Ivana Topića kao prilog izvješća, je i javno objavljeno na e-oglasnoj ploči uz moje izvješće od dana 30.05.2018.godine, vidljivo je i danas, pa je kako sam u svom podnesku od dana 11.03.2020.g., govorio o konkretnim činjenicama.

DOKAZ: *Uvid u „Izvješće stečajnog upravitelja od 28.05.2018.“, objavljeno na e-oglasnoj ploči Naslovnog suda dana 30.05.2018.godine.*

2. Parnice radi pobijanja upisanih založnih prava.

Navodi g. Miletića iz podneska od dana 27.03.2020.g., koji se odnose na parnice radi pobijanja upisanih založnih prava (str. 2- 6. predmetnog podneska) su također u cjelosti neosnovani, odnosno neistiniti. U svom podnesku od dana 11.03.2020.godine sam također iznio konkretne činjenice u odnosu na navedene parnice, a one su slijedeće:

Sve tri tužbe koje sam poblize naveo u svom podnesku od 10.03.2020.g. na str. 14-15, se temelje na dostavljenim pravnim mišljenjima odvjetničkog društva Madirazza & partneri iz Zagreba. U sva tri slučaja, radilo se je o parnicama znatnije vrijednosti predmeta spora, a u odnosu na pokretanje i vođenje kojih parnica, odnosno u odnosu na podnošenjem samih tužbi, raniji stečajni upravitelj Zoran Miletić nije imao odobrenje skupštine vjerovnika u smislu odredbi članka 159. SZ-a, a niti je postojalo pravomoćno odobrenje stečajnog suca u smislu odredbi članka 141. stavak 4. SZ-a za podnošenjem istih u ime stečajnog dužnika Adriatic d.d. u stečaju, a sve obzirom kako je rješenjem Visokog trgovačkog suda RH broj Pž-3456/2017-2 od 7. lipnja

2017. godine ukinuto rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj St-168/2014 od 2. svibnja 2017. godine bez potrebe vraćanja na ponovni postupak.

Sve ostalo što u svom podnesku sugerira odnosno izrijeком navodi g. Miletić naprosto nije istina. Isti naime nikada nije dobio suglasnost skupštine vjerovnika za podnošenje navedenih tužbi (vidjeti zapisnik sa sjednice skupštine vjerovnika od dana 20.04.2017.g.), a niti je u trenutku podnošenja istih tužbi imao pravomoćnu odluku od strane stečajnog suca kojom mu se odobrava podnošenje takvih tužbi obzirom kako je ukinuto rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj St-168/2014 od 2. svibnja 2017. godine, koje je, kako je rečeno i ukinuto rješenjem Visokog trgovačkog suda RH broj Pž-3456/2017-2 od 7. lipnja 2017. godine, pa notorno kako isto rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj St-168/2014 od 2. svibnja 2017. godine nikada nije niti postalo pravomoćno!

U svom podnesku od dana 30.03.2020.godine g. Miletić, kao prethodno razriješeni stečajni upravitelj faktički diskreditira utvrđenja iz same odluke Visokog Trgovačkog sud Republike Hrvatske broj Pž-3456/2017-2 od 7. lipnja 2017. godine, kojom je isti sud ukinuo bez potrebe vraćanja na ponovni postupak rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj St-168/2014 od 2. svibnja 2017. godine, a njegovo faktično negiranje sadržaja odluke Visokog Trgovačkog suda RH-e (dalje VTSRH), osim što je pravno potpuno nebitno odnosno irelevantno, ukazuje i na njegovo nepoštivanje takve odluke, koju smo svi, pa tako i g. Miletić, po zakonu dužni poštivati. Njegova „argumentacija“ koju isti uporno ponavlja i kojom nastoji prikazati zbog čega navodno nije dobio suglasnost skupštine vjerovnika za podnošenje navedenih tužbi, nije prihvaćena od strane Visokog Trgovačkog suda RH-e, a što je razvidno i iz obrazloženja spomenute odluke VTSRH-e, koji je spomenutim rješenjem uvažio žalbe vjerovnika Sapor d.o.o. Split, Anke Kerum Split i Adria Resorts d.o.o. Rovinj i ukinuo rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-168/14 od 2. svibnja 2017. u dijelu točke 1. i 2. i 3. izreke te u dijelu točke II. 2., 3. i 4. izreke bez potrebe vraćanja na ponovni postupak.

DOKAZ: *Uvid u rješenje VTS-a broj Pž-3456/2017-2 od 7. lipnja 2017. godine a koje je i javno objavljeno na e-oglasnoj ploči Naslovnog suda.*

Spomenutu odluku dakle nisam, a niti mogu donijeti ja, a niti ju mogu donijeti vjerovnici koje u svom podnesku za navodni „sukob interesa“ izravno proziva g. Miletić, već je istu donio Visoki Trgovački sud RH-e, te smo ju svi, dakle i prvostupanjski sud, i svi vjerovnici u postupku, i g. Miletić kao i ja, dužni poštivati, a sve ostalo čime se diskreditira volja i postupanje skupštine vjerovnika od dana 20.04.2017.godine kao i utvrđenja iz spomenute odluke VTSRH-e, se ukazuje kao obični, i zapravo „jeftini“ populizam.

Dakle, i u odnosu na pitanje podnošenja parnica radi upisanih založnih prava u cijelosti ostajem pri svojim navodima iz podneska od dana 10.03.2020.godine, koji navodi su utemeljeni na konkretnim činjenicama, i koji navodi podneskom g. Miletića od dana 29.03.2020.godine, ničim nisu dovedeni u pitanje.

3. Angažiranje odvjetničkog društva Madirazza & partneri iz Zagreba .

Kao što je to navedeno i u mom podnesku od dana 11.03.2020.godine, dana 29.11.2016.godine, a kako to proizlazi iz punomoći koja prileži stečajnom spisu, raniji stečajni upravitelj g. Zoran Miletić je u ime stečajnog dužnika Adriatic d.d. u stečaju potpisao punomoć odvjetničkom društvu Madirazza & partneri iz Zagreba, dakle istom odvjetničkom društvu je u ime društva Adriatic d.d. u stečaju potpisao punomoć „radi stečajnog postupka“, a kako je to uostalom i navedeno u samoj punomoći, te je po nalogu ranijeg stečajnog upravitelja, isto odvjetničko društvo je u više navrata izradilo odnosno dorađivalo izrađena pravna mišljenja o mogućnosti pobijanja pojedinih pravnih poslova i pravnih radnji stečajnog dužnika vezano za zasnivanje založnih prava na nekretninama, a koja pravna mišljenja navedenog odvjetničkog društva je onda raniji stečajni upravitelj i dostavljao na stečajni spis, kako sam i naveo u svom podnesku.

Vrlo je bitna činjenica kako da niti u jednom od spomenutih mišljenja odvjetničkog društva Madirazza & partneri iz Zagreba , pa tako ni u onim „dorađenim“, a u odnosu na pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika i to Sporazuma o zemljišno-knjižnom zalogu broj 19/10/ST od dana 29.12.2010.godine temeljem kojega je u zemljišnim knjigama upisano založno pravo u korist tadašnjeg vjerovnika Adria Resorts d.o.o. na teret nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika označenih kao čest.zem. 8270/1 upisane u Z.U. 21499 K.O.Split i čest.zem. 8270/3 upisane u Z.U. 18682 K.O.Split i temeljem kojeg pravnog mišljenja je dana 05.05.2017.godine od strane istog odvjetničkog društva i podnesena tužba u pravnoj stvari tužitelja Adriatic d.d. u stečaju protiv tuženika Adria Resorts d.o.o. a koji postupak se je pred Trgovačkim, sudom vodio pod posl.br. P-379/2017, dakle niti u jednom od tih pravnih mišljenja, a naravno niti u samoj tužbi, nije spomenuta relevantna sudska praksa izražena kroz rješidbe Vrhovnog suda RH-e u predmetu Revt-45/2012 (presuda i rješenje od 12.02.2013.godine), rješidbe Visokog trgovačkog suda RH-e u predmetu Pž 2810/2015 (presuda i rješenje od 26.04.2017.godine), rješidbe Vrhovnog suda RH-e broj Revt-65/07-2 (presuda i rješenje od 03.10.2007.godine), rješidbe Visokog Trgovačkog suda RH-e br. Pž-4280/02 od 21.06.2005.godine, rješidbe Visokog trgovačkog suda RH-e broj Pž-4611/06 od dana 14.04.2009.godine, a iz kojih rješidbi se, suprotno navodima iz pravnog mišljenja odvjetničkog društva Madirazza & partneri, odnosno suprotno navodima iz podnesene tužbe, nedvojbeno izvodi zaključak da se u konkretnom slučaju ne radi o radnji stečajnog dužnika bez naknade, a što za posljedicu ima činjenicu meritorne neosnovanosti podnesene tužbe u ime društva Adriatic d.d. u stečaju, dakle i činjenicu neosnovanosti samog postavljenog tužbenog zahtjeva, u spomenutoj parnici pod posl.br. P-379/2017.

Stoga je potrebno baš tu tužbu temeljem koje je pred Trgovačkim sudom u Splitu pokrenut parnični postupak pod posl.br. P-379/2017, detaljno izanalizirati sa aspekta interesa pojedinih sudionika u postupku u odnosu na pokretanje takve tužbe, obzirom kako nije sporno kako je upravo tražbina koja je osigurana razlučnim pravom u korist društva Adris Grupa d.d., u redoslijedu namirenja prva, dakle namiruje se ispred svih ostalih tražbina osiguranih razlučnim pravima koja su bila upisana na hotelu Marjan.

a) Interes stečajnog dužnika Adriatic d.d. u stečaju

Argument ranijeg stečajnog upravitelja g. Miletića za podnošenjem te tužbe je (odnosno su) pravna mišljenja OD Madirazza & partneri dostavljana u više navrata od strane istoga, na stečajni spis. Upravo temeljem istih pravnih mišljenja, je raniji stečajni upravitelj, postupajući protivno izričitoj skupštinskoj odluci od dana 20.04.2017.godine, najprije dana 02.05.2017.godine potpisao i u ime društva Adriatic d.d. u stečaju pečatom ovjerio punomoć za podnošenjem iste tužbe odvjetničkom društvu Madirazza & partneri iz Zagreba (dostavljeno na stečajni spis i uz podnesak ovdje iskazanog stečajnog upravitelja dana 19.12.2019.g.), a bez da je ugovor o zastupanju sa istim odvjetničkim društvom odnosno bez da je način naplate odvjetničkih troškova u takvim parnicama prethodno podnio skupštini vjerovnika Adriatic d.d. u stečaju na odobrenje, čime je isti dakle postupio protivno izričitoj odluci skupštine vjerovnika od dana 20.04.2017.godine naznačenoj na str. 12. zapisnika sa iste sjednice skupštine vjerovnika. Međutim, kako je to prethodno navedeno, niti u jednom od tih pravnih mišljenja, a naravno niti u samoj tužbi, nije spomenuta relevantna sudska praksa izražena kroz rješidbe Vrhovnog suda RH-e u predmetu Revt-45/2012 (presuda i rješenje od 12.02.2013.godine), rješidbe Visokog trgovačkog suda RH-e u predmetu Pž 2810/2015 (presuda i rješenje od 26.04.2017.godine), rješidbe Vrhovnog suda RH-e broj Revt-65/07-2 (presuda i rješenje od 03.10.2007.godine), rješidbe Visokog Trgovačkog suda RH-e br. Pž-4280/02 od 21.06.2005.godine, rješidbe Visokog trgovačkog suda RH-e broj Pž-4611/06 od dana 14.04.2009.godine, a iz kojih rješidbi se, suprotno navodima iz pravnog mišljenja odvjetničkog društva Madirazza & partneri, odnosno suprotno navodima iz podnesene tužbe, nedvojbeno izvodi zaključak da se u konkretnom slučaju ne radi o radnji stečajnog dužnika bez naknade, a što za posljedicu ima činjenicu meritorne neosnovanosti podnesene tužbe u ime društva Adriatic d.d. u stečaju, dakle i činjenicu neosnovanosti samog postavljenog tužbenog zahtjeva, u spomenutoj parnici pod posl.br. P-379/2017.

Zbog prednje opisanog postupanja niti tijela stečajnog postupka, dakle niti stečajni sudac, a niti svi stečajni vjerovnici koji čine skupštinu vjerovnika, evidentno nisu bili u mogućnosti steći potpun, nepristran i objektivan uvid u samu opravdanost pokretanja parničnog postupka za pobijanjem barem te konkretno navedene pravne radnje, i to u trenutku davanja suglasnosti odnosno odobrenja za pokretanjem iste parnice. U suprotnom, dakle u situaciji da je g. Miletić na spis dostavio pravno mišljenje koje u odnosu na pokretanje te parnice uzima u obzir i prethodno spomenutu sudsku praksu, tada mu izvjesno nitko od vjerovnika, pa niti prvostupanjski sud u svojoj odluci od dana 02.05.2017.godine, ne bi dao suglasnost odnosno odobrenje za pokretanje te parnice protiv društva Adria Resorts d.o.o. (sada Adris Grupa d.d.).

b) Interes OD Madriazza & partneri za podnošenjem predmetne tužbe

Podnošenjem predmetne tužbe, OD Madirazza & partneri su došli u priliku da zaračunaju trošak sastava takve tužbe koji iznosi 125.000,00 kuna sa uključenim PDV-om, kako je to uostalom i naznačeno na samoj tužbi, sve obzirom kako u trenutku podnošenja iste tužbe nije postojao Ugovor o odvjetničkom zastupanju sa istim društvom kojim bi se regulirali njihovi troškovi u slučaju uspjeha, odnosno neuspjeha u istoj parnici. Svakom daljnjom radnjom u istom postupku

bi se proporcionalno povećavali troškovi takve parnice, za visinu spomenutog novčanog iznosa po svakoj radnji u postupku. U trenutku kada im je raniji stečajni upravitelj potpisao punomoć za podnošenje predmetne tužbe (02.05.2017.godine), isti nije imao odobrenje skupštine vjerovnika za podnošenjem navedene tužbe u smislu odredbi članka 159. SZ-a, a niti je postojalo pravomoćno odobrenje stečajnog suca u smislu odredbi članka 141. stavak 4. SZ-a za podnošenjem te tužbe u ime stečajnog dužnika Adriatic d.d. u stečaju.

OD Madirazza & partneri, koje je kako je to prethodno naznačeno, niti u jednom od svojih pravnih mišljenja, iz razloga koji meni nisu poznati, nije navelo sudsku praksu iz koje se nedvojbeno izvodi zaključak da se u konkretnom slučaju ne radi o radnji stečajnog dužnika bez naknade, a koja okolnost za posljedicu ima činjenicu meritorne neosnovanosti podnesene tužbe u ime društva Adriatic d.d. u stečaju, dakle činjenicu neosnovanosti samog postavljenog tužbenog zahtjeva u kasnije pokrenutoj parnici pod posl.br. P-379/2017. Dakle, imamo situaciju da isto ono odvjetničko društvo koje izrađuje pravna mišljenja u kojima iz meni nepoznatih razloga nije spomenulo sudsku praksu iz koje proizlazi da je tužbeni zahtjev u toj parnici pod posl.br. P-379/2017 nije osnovan, nakon toga, protuzakonitim postupanjem gospodina Zorana Miletića a koje se manifestira u činjenici kako je isti postupajući protivno izričitoj skupštinskoj odluci od dana 20.04.2017.godine, i u situaciji kada isti nije imao odobrenje skupštine vjerovnika u smislu odredbi članka 159. SZ-a, a niti je postojalo pravomoćno odobrenje stečajnog suca u smislu odredbi članka 141. stavak 4. SZ-a za podnošenjem te iste tužbe u ime stečajnog dužnika Adriatic d.d. u stečaju, te u činjenici što je dana 02.05.2017.godine potpisao i u ime društva Adriatic d.d. u stečaju pečatom ovjerio punomoć za podnošenjem iste tužbe odvjetničkom društvu Madirazza & partneri iz Zagreba za podnošenjem takve tužbe makar je takvo postupanje protivno izričitoj skupštinskoj odluci od dana 20.04.2017.g., da to isto odvjetničko društvo, dođe u priliku da svoje odvjetničke troškove čak i u slučaju gubitka takve parnice, naplati od stečajne mase stečajnog dužnika Adriatic d.d. u stečaju.

Dok interes za podnošenjem takve tužbe od strane OD Madirazza & partneri u takvoj situaciji postoji, jer u situaciji kada nema Ugovora o odvjetničkom zastupanju isti po odvjetničkoj tarifi imaju pravo zaračunati te iste troškove od svoje stranke dakle društva Adriatic d.d. u stečaju čak i u slučaju gubitka te parnice (pojednostavljeno kazano, njima njihove troškove takvog postupka netko mora platiti), notorno je kako u takvoj situaciji nije postojao interes društva Adriatic d.d. u stečaju za vođenjem takvog postupka, napose iz činjenice kako postoji sudska praksa iz koje se nedvojbeno izvodi zaključak da se u konkretnom slučaju ne radi o radnji stečajnog dužnika bez naknade, a što za posljedicu ima činjenicu meritorne neosnovanosti predmetne podnesene tužbe u ime društva Adriatic d.d. u stečaju, i koja bi kao takva, od strane tuženika dakle društva Adria Resorts d.o.o. (sada Adris Grupa d.d.) uređujućem parničnom sudu nedvojbeno i bila prezentirana u tom istom postupku.

Sad se postavlja logično pitanje, kakav je interes gospodina Zorana Miletića da se pokrene takav postupak, kada iz naprijed navedenog proizlazi kako zapravo jedninu korist od tog konkretnog postupka moglo imati OD Madirazza & partneri, u vidu spomenutih odvjetničkih troškova? Dakle, koji je konkretni interes g. Zorana Miletića da isti postupajući protivno izričitoj skupštinskoj odluci od dana 20.04.2017.godine, i u situaciji kada isti nije imao odobrenje

skupštine vjerovnika u smislu odredbi članka 159. SZ-a, a niti je postojalo pravomoćno odobrenje stečajnog suca u smislu odredbi članka 141. stavak 4. SZ-a bude podnesena takva tužba, dana 02.05.2017.godine potpiše i u ime društva Adriatic d.d. u stečaju pečatom ovjerio punomoć za podnošenjem iste tužbe odvjetničkom društvu Madirrazza & partneri iz Zagreba za podnošenjem takve tužbe makar je takvo postupanje protivno izričitoj skupštinskoj odluci od dana 20.04.2017.g., to je dakle pravo pitanje za g. Zorana Miletića?

Nadalje, g. Miletić u svom podnesku navodi „argument“ kako on ipak nije pravnik, pa eto stoga nije niti znao što u svojim mišljenjima u odnosu na spomenutu tužbu piše OD Madirazza & partneri, čime sebe zapravo pokušava „ekskulpira“ od bilo kakve odgovornosti zbog cijele situacije sa predmetnom tužbom, pa je i u odnosu na navedeno bitno istaknuti nekoliko okolnosti:

-U Republici Hrvatskoj prema službenim evidencijama, postoji oko četiri tisuće i osamsto odvjetnika, a g. Miletić je iz sebi znanih razloga, i bez da ga je skupština na to prethodno ovlastila, izabrao upravo OD Madirazza & partneri za izradom spomenutih mišljenja, a onda nezakonito (protivno odluci skupštine vjerovnika od dana 20.04.2017.g.), temeljem tih istih mišljenja u kojima nije spomenuta praksa iz koje je razvidno kako tužba protiv društva Adria Resorts d.o.o. (sada Adris Grupa d.d.) zapravo nije osnovana, upravo to isto društvo (ne neko drugo) i opunomoćio za podnošenjem navedene tužbe, pri tome postupajući protivno izričitoj odluci skupštine vjerovnika od 20.04.2017.godine.

-Bez obzira što isti nije pravnik, isti bi morao poznavati odredbe stečajnog zakona, a one, konkretno odredba čl. 159. SZ-a izrijeком priječe da se da se bez suglasnosti skupštine vjerovnika bilo kojem odvjetniku izda punomoć za zastupanje u sudskom postupku, kao i da se u situaciji kada ne postoji suglasnost skupštine vjerovnika u smislu odredbi članka 159. SZ-a, a niti je postojalo pravomoćno odobrenje stečajnog suca u smislu odredbi članka 141. stavak 4. SZ-a, uopće podnese takva tužba, međutim, on se je evidentno sa namjerom ogriješio i o spomenute odredbe.

-Bez obzira što isti nije pravnik, isti bi morao poznavati odredbe stečajnog zakona, a one izrijeком navode kako stečajni upravitelj sukladno odredbama članka 38. b. stavak 1. SZ-a, ima pravo podnijeti sudu prijedlog za sazivanjem skupštine vjerovnika. Takav prijedlog bi onda trebao određen dnevni red, sa navođenjem i prijedloga odluka za svaku predloženu točnu dnevnog reda i koja sva pitanja spadaju u ovlasti skupštine vjerovnika. Ukoliko stečajni sudac ne bi u roku iz članka 38.b stavka 2. Stečajnog zakona sazvao skupštinu vjerovnika, a niti donio rješenje kojim se prijedlog odbija, to se na temelju odredbe članka 38.b stavka 4. SZ-a smatra da je donio rješenje kojim je prijedlog odbio, pa protiv takvog pretpostavljenog rješenja o odbijanju podnositelj prijedloga (stečajni upravitelj) ima pravo na posebnu žalbu o kojoj je drugostupanjski sud dužan odlučiti u roku od osam (8) dana. Dakle, tadašnju stečajni upravitelj, da je stvarno htio, je imao sve zakonske ovlasti i mogućnosti na opisani način, u bilo kojem trenutku predložiti sazivanje skupštine vjerovnika, a evidentno je da nije htio konzumirati to svoje zakonsko pravo, zašto nije ja to ne znam. Radi navedenog su i potpuno netočni navodi g. Miletića sa str. 5., njegovog podneska od dana 30.03.2020.godine, prema kojima navodno „...ne ovisi o stečajnom upravitelju kad će biti sazvana skupština vjerovnika...“ itd. Stoga je potpuno nejasno zbog čega je g. Miletić, čekao skoro godinu i pol dana od trenutka kada je isti

imao u svom posjedu i građevinsko vještačenje društva Ing-Expert d.o.o. iz Zagreba i financijsko knjigovodstveno vješto vještaka Vladimira Krkleca na podnošenje predmetnih tužbi za pobijanje upisanih založnih prava, a kako sam to detaljnije objasnio na str. 17-18. svog podneska od dana 10.03.2020.g.? Što se je događalo u tih cca. godinu i pol dana, i uistinu koje su to okolnosti koje su ga priječile da postupi sukladno svojim ovlastima i dužnostima, pa da ne dođe u situaciju da doslovno par dana prije isteka roka za podnošenje tih tužbi, iste podnese bez suglasnosti skupštine vjerovnika u smislu odredbi članka 159. SZ-a, i bez postojanja pravomoćnog odobrenja stečajnog suca u smislu odredbi članka 141. stavak 4. SZ-a, te da protivno odluci skupštine vjerovnika od dana 20.04.2017.g., isto odvjetničko društvo i opunomoći za podnošenjem navedene tužbe? Ja to ne znam, mogu pretpostavljati, ali to sigurno nisu, a niti objektivno mogu biti „razlozi“ koje g. Miletić pokušava apostrofirati u svom podnesku kao opravdanje za vlastito (ne)postupanje u navedenom pravcu.

-Bez obzira što isti nije pravnik, isti bi morao poznavati odredbe stečajnog zakona, koje izrijekom navode (čl.142. tadašnjeg stečajnog zakona), kako su osim stečajnog upravitelja, pravne radnje stečajnog dužnika ovlašteni pobijati i stečajni vjerovnici. Dakle, upravo radi izbjegavanja bilo kakvih navodnih nepravilnosti ili konkretnije, „teorija zavjere“ oko davanja ovlaštenja stečajnom upravitelju za podnošenjem tužbi za pobijanje pravnih radnji, a na koje u svom podnesku od dana 30.03.2020.godine nedvojbeno „aludira“ g. Miletić, to je, svaki od stečajnih vjerovnika je u navedenom roku od 2 godine od dana otvaranja stečajnog postupka, bez odobrenja stečajnog suca i bez suglasnosti skupštine vjerovnika, mogao pokrenuti istu takvu parnicu, da je htio napraviti! Stoga se postavlja opravdano pitanje zbog čega niti jedan od stečajnih vjerovnika nije htio konzumirati to svoje pravo i podnijeti takvu tužbu (primjerice kao što pravo kasnije konzumira i podnosi tužbe npr. stečajni vjerovnik Rovinjska močvara j.d.o.o.)? „Čaka“ je naravno u troškovima, odnosno u riziku plaćanja troškova suprotnoj strani u slučaju gubitka takve parnice, pa nitko od stečajnih vjerovnika evidentno nije htio preuzeti na sebe i taj rizik, i pokrenuti takav parnični postupak. Stoga su i navodi g. Miletića iz podneska od 30.03.2020.godine o njemu kao jedinoj osobi koja je mogla pokrenuti takve parnice i njegova navodna „briga“ za zaštitom interesa tih istih stečajnih vjerovnika koji sami, iako bi to po logici g. Miletića nedvojbeno moralo biti u njihovom interesu, dakle takvu parnicu isti nisu htjeli pokrenuti, pa su i takvi navodi g. Miletića potpuno bespredmetni. Iz sadašnje perspektive gledano, bolje je i to prvenstveno za njihove financijske interese da to svoje pravo niti stečajni vjerovnici nisu konzumirali, obzirom na stavove iz prethodno spomenute sudske prakse iz koje je razvidno kako tužba protiv društva Adria Resorts d.o.o. (sada Adris Grupa d.d.) zapravo nije osnovana, slijedom čega bi ista izvjesno bila izgubljena na štetu onih koji tuže.

c) Posljedice takvog postupanja:

Upravo temeljem tog odnosno tih pravnih mišljenja koja je naručivao i u više navrata na stečajni spis dostavio upravo g. Miletić, javnost a tu prvenstveno mislim na bivše radnike društva Adriatic d.d. u stečaju, i ostale vjerovnike prvog višeg isplatnog reda, su stekli krivu predodžbu kako se u odnosu na kasnije podnesenu tužbu radi pobijanja upisane hipoteke društva Adris Grupa d.d. navodno radi o pobojoj radnji, odnosno kako se u konkretnom slučaju navodno radi o radnji stečajnog dužnika bez naknade, jer im u tom trenutku u tom istom pravnom mišljenju dostavljenom na spis upravo od strane g. Miletića nije bila prezentirana sudska praksa koja govori suprotno. Koliko mi je poznato, a uz dužno poštovanje prema istima, radi se o osobama (misli se na bivše radnike) koji nemaju potrebna pravna znanja niti stručne kvalifikacije da bi potpuno razumjeli makar i pravnu terminologiju u stečajnom pravu,

mehanizme provođenja stečajnog postupka ili pravne pretpostavke za pobijanje pravnih radnji. Dakle radi se o ljudima koji su vjerojatno u teškoj ekonomskoj situaciji (kao nažalost i većina radnika u našem društvu), radi čega je istima jednostavno manipulirati u situaciji kad je u pitanju razumijevanje postojanja pretpostavki primjerice za podnošenje tužbe za pobijanje upisane hipoteke društva Adria Resorts d.o.o. (sada Adris Grupa d.d.). Stoga i ne čudi situacija da su isti „objeručke“ prihvatili tumačenja iz dostavljenog pravnog mišljenja u odnosu na predmetnu pravnu radnju, misleći da će uspjehom u parnici za pobijanje te radnje lakše doći do mogućnosti namirenja svojih tražbina kao bivših radnika (bivših vjerovnika prvog višeg isplatnog reda), kako se to uostalom i sugerira u navedenim mišljenjima. Upravo te okolnosti su vremenom (podnošenje takve tužbe ipak nije išlo kako je to moj prethodnik zamislio) dovele do stvaranja odnosa nepovjerenja i prema radu institucija, konkretno radu Trgovačkog suda u Splitu (o čemu svjedoče prosvjedi ispred istog suda sa zahtjevom i transparentima za „izuzeće suda“, slike sa prosvjeda u dnevnim novinama i na portalima) što je sigurno otežavajući a pri tome potpuno nepotrebn faktor u radu samog suda, zatim i do odnosa nepovjerenja prema meni osobno kao novoimenovanom upravitelju, gdje sam odmah na prvoj skupštini na kojoj sam izabran dana 10.11.2017.g., javno dobio i prijatnu smrću jednog od bivših radnika „ako isti ne dobije svoje pare“, a radi čega se protiv istog danas i vodi kazneni postupak, kao što je dovelo i do stvaranja animoziteta i prema samim namjerama u predmetnom postupku jednog od vjerovnika koje inače ima sjedište u Rovinju (zbog čega držim kako primjerice naziv „Rovinjska močvara“ nije nimalo slučajaj), a što su sve okolnosti koje su dovodile i do nepotrebnog odugovlačenja ovog postupka. Da ne bi bilo zabune, pravo je svih stečajnih vjerovnika pa tako i bivših radnika, da imaju odnosno da manifestiraju svoje nepovjerenje prema kome god oni to i žele, naravno u granicama zakona, ali držim da to nepovjerenje ne bi trebalo nastati iz krivih pobuda, odnosno iz njihove zablude o svim prednje navedenim okolnostima.

Kroz cijelo to vrijeme, a i danas, konkretno u svom podnesku od dana 29.03.2020.godine, g. Miletić, nastojeći opravdati sve nepravilnosti oko podnošenja tužbi za pobijanje založnih prava, sam sebe pokušava prikazati kao nekakvog borca za prava radnika, vjerovnika prvog višeg isplatnog reda, a u stvarnosti se radi upravo o suprotnom, dakle radi se o osobi koja je iz samo sebi znanih razloga na spis u više navrata dostavljala pravna mišljenja, koja u odnosu na pobijanje upisane hipoteke društva Adris Grupa d.d. nisu osnovana što proizlazi iz spomenute sudske prakse izražene kroz rješidbe Vrhovnog suda RH-e u predmetu Revt-45/2012 (presuda i rješenje od 12.02.2013.godine), rješidbe Visokog trgovačkog suda RH-e u predmetu PŽ 2810/2015 (presuda i rješenje od 26.04.2017.godine), rješidbe Vrhovnog suda RH-e broj Revt-65/07-2 (presuda i rješenje od 03.10.2007.godine), rješidbe Visokog Trgovačkog suda RH-e br. PŽ-4280/02 od 21.06.2005.godine, rješidbe Visokog trgovačkog suda RH-e broj PŽ-4611/06 od dana 14.04.2009.godine, slijedom čega nije niti je osnovana tužba koju je on postupajući protivno izričitoj skupštinskoj odluci od dana 20.04.2017.godine, i u situaciji kada isti nije imao odobrenje skupštine vjerovnika u smislu odredbi članka 159. SZ-a, a niti je postojalo pravomoćno odobrenje stečajnog suca u smislu odredbi članka 141. stavak 4. SZ-a , pokreće u ime društva Adriatic d.d. u stečaju. Dakle jednostavno kazano takvom parnicom niti bivši radnici, a niti vjerovnici prvog višeg isplatnog reda izvjesno ne bi dobili ništa, jer iz citirane sudske prakse koja je u pravnom mišljenju nije spomenuta, upravo proizlazi neosnovanost

takvog tužbenog zahtjeva, a stečajna masa bi u toj situaciji imala novi odvjetnički trošak kojeg bi morala platiti kao posljedicu izvjesnog gubitka takve parnice, dok je u samu poziciju da ima korist od takve parnice, i to upravo i isključivo radnjom g. Zorana Miletića, dovedeno OD Madirazza & partneri, kojima je isti postupajući protivno izričitoj skupštinskoj odluci od dana 20.04.2017.godine, i u situaciji kada isti nije imao odobrenje skupštine vjerovnika u smislu odredbi članka 159. SZ-a, a niti je postojalo pravomoćno odobrenje stečajnog suca u smislu odredbi članka 141. stavak 4. SZ-a dao punomoć za pokretanjem takve parnice bez da je prethodno sa istima zaključio Ugovor o odvjetničkom zastupanju i bez da ga je podnio na odobrenje tijelima stečajnog postupka, a što je isti izrijekom bio dužan napraviti temeljem izričite odluke skupštine vjerovnika od dana 20.04.2017.godine.

Upravo kao posljedica takvog postupanja, g. Miletića, a obzirom kako je sukladno odredbi čl. 4.st.1. Zakona o sudskim pristojbama (NN 157/13), trenutkom podnošenja navedenih tužbi radi pobijanja pravnih radnji, to je za stečajnu masu stečajnog dužnika Adriatic d.d. u stečaju nastupila obveza plaćanja sudskih pristojbi u ukupnom iznosu od 15.300,00 kuna. Obzirom kako su predmetne tužbe osim svega gore navedenog, podnesene i bez da je g. Miletić u stečajnoj masi osigurao sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase povodom pokretanja i vođenja takvih parnica, a u stečajnoj masi osim imovine opterećene razlučnim pravom nema bilo kakve druge imovine iz koje bi se mogli financirati troškovi nastali povodom takvih parnica, te u situaciji kada kupac tih nekretnina izrijekom osporava da bi takvi troškovi uopće ulazili u troškove unovčenja predmeta razlučnog prava, postavlja se pitanje tko će te troškove koji sada terete stečajnu masu platiti, i iz čega će se oni platiti?

Sve navedeno nedvojbeno ukazuje na svjedoči i o nesavjesnom i neurednom obavljanju dužnosti ranijeg stečajnog upravitelja, a koja činjenica također proizlazi i iz prednje opisanog postupanja istoga, zbog čega isti ne bi imao pravo na nagradu za svoj rad.

4. Podnošenje tužbi za pobijanje upisanih založnih prava

Također, potpuno su netočni i navodi g. Miletića iz str. 7. i dr. predmetnog podneska od dana 29.03.2020.godine, u kojem isti sugerira kako ga ja navodno neosnovano „optužujem da sa odvjetničkim društvom Madirazza i partneri d.o.o. kao punomoćnicima nije postupio sukladno odluci skupštine vjerovnika od dana 20.04.2017.g.“.

Upravo suprotno, na skupštini vjerovnika stečajnog dužnika Adriatic d.d. u stečaju od dana 20.04.2017.godine, dakle na istoj onoj na kojoj je uskraćena suglasnost ranijem stečajnom upravitelju Zoranu Miletiću za pokretanjem parnica za pobijanjem naznačenih založnih prava je doslovno navedeno kako se „u odnosu na eventualno buduće parnične postupke daje se suglasnost ranijem stečajnom upravitelju za angažman odvjetnika uz uvjet da isti ugovor o zastupanju, odnosno načinu naplate odvjetničkih troškova u takvim parnicama podnese skupštini na odobrenje“.

DOKAZ: Uvid u str. 12. Zapisnika sa sjednice skupštine vjerovnika održane dana 20.04.2017.godine, kojeg sam dostavio uz podnesak od dana 10.03.2020.g. Do potrebe, uvid u cjelokupni zapisnik sa predmetne skupštine vjerovnika održane dana 20.04.2017.godine, koji prileži spisu.

Obzirom kako je skupština održana dana 20.04.2017.godine, a tužbe za pobijanje založnih prava su podnesene nakon toga, tj. dana 05.05.2017. godine temeljem punomoći izdane u ime društva Adriatic d.d. u stečaju od strane g. Miletića OD Madirazza & partneri dana 02.05.2017.godine, iako on tada nije niti „ ugovor o zastupanju, odnosno načinu naplate odvjetničkih troškova u takvim parnicama, podnio skupštini na odobrenje“, pa je slijedom navedenog notorno kako g. Miletić nije postupio sukladno spomenutoj odluci skupštine vjerovnika, dakle nije postupio sukladno svojim zakonskim dužnostima, što opet svjedoči i o nesavjesnom i neurednom obavljanju dužnosti ranijeg stečajnog upravitelja.

DOKAZ: Uvid u punomoć za podnošenje tužbe protiv društva Adria Resorts d.o.o., potpisanu od g. Miletića i ovjerenu pečatom stečajnog dužnika od dana 02.05.2017.godine, koja se dostavlja u prilogu.

5. Upravljanje stečajnom masom i predvidivim obvezama stečajne mase

U vještvu izrađenom od strane stalnog sudskog vještaka mr. Ivice Babana, dostavljenom uz podnesak od dana 10.03.2020.godine, su jasno navedene isplate s računa društva Adriatic d.d. u stečaju od otvaranja stečajnog postupka 08.05.2015.g., do 05.07.2016., a za koje ne postoji odgovarajuća veza (osnova) za isplatu sa računa društva Adriatic d.d. u stečaju, u ukupnom iznosu od 47.550,00 kuna, te iz navedenog nedvojbeno proizlazi kako su sa poslovnog računa društva Adriatic d.d. u stečaju za vrijeme dok je stečajni upravitelj bio gospodin Zoran Miletić isplaćeni naznačeni novčani iznosi u korist trećih osoba, ali bez postojanja odgovarajućih vjerodostojnih isprava (računa) kojima bi se potkrijepile odnosno opravdale naznačene isplate.

Iz istog također proizlazi kako je na ime angažmana gospodina Marijana Maretića navodno kao čuvara hotela Marjan, sa računa društva Adriatic d.d. u stečaju isplaćen iznos od 19.862,06 kuna, iako nema bilo kakve dokumentacije da bi isti uopće imao potrebna svojstva i kvalifikacije za obavljanje navedenih poslova, kao niti o činjenici faktičnog obavljanja poslova na ime kojih je isti plaćen.

U navedenom vještvu je jasno naznačeno kako u knjigovodstvenoj dokumentaciji društva Adriatic d.d. u stečaju, a za određene uplate izvršene od strane trećih osoba (konkretno uplate izvršene od strane društava Cardiatris d.o.o., Duresco d.o.o. i Kašun d.o.o., A-Anticus d.o.o.) na račun društva Adriatic d.d. u stečaju ne postoji odgovarajuća knjigovodstvena dokumentacija odnosno ne postoje ugovori za zakup skladišta u vlasništvu društva Adriatic d.d. u stečaju između društva Adriatic d.d. u stečaju i tih društava temeljem kojih su izdani računi za najam skladišta i zakup betonskog platoa u vlasništvu društva Adriatic d.d. u stečaju tim istim trgovačkim društvima.

Ovdje je bitno napomenuti kako suprotno navodima g. Miletića iz podneska od dana 30.03.2020.godine, izrada takvog vještva od strane stalnog sudskog vještaka mr. Ivice Babana, ne tereti, a niti će teretiti stečajnu masu društva Adriatic d.d. u stečaju.

Dakle, nedvojbeno je utvrđeno kako postoje brojne isplate sa poslovnog računa društva Adriatic d.d. u stečaju u vrijeme dok je stečajni upravitelj bio g. Miletić, a za koje isplate ne postoji bilo kakva knjigovodstvena dokumentacija, dakle ne postoji bilo kakva osnova koja bi potkrijepila takve isplate, a što je samo po sebi nedopustivo.

Sa druge strane, za uplate na račun društva ne postoje osnove temeljem kojih su onda izdani računi, pa nije jasno tko je u tom slučaju ovlastio ranijeg stečajnog upravitelja g. Zorana Miletića da po naznačenim cijenama, za koje nema dokaza da bi bile tržišno opravdane, daje u najam skladišne prostore društva Adriatic d.d. u stečaju trećim pravnim osobama, bez zaključenog ugovora o najmu i bez da je o tome prethodno izvijestio tijela stečajnog postupka društva Adriatic d.d. u stečaju, i jesu li te cijene bile tržišno realne i kao takve prihvatljive za stečajnu masu društva Adriatic d.d. u stečaju, koju je isti bio dužan zastupati pažnjom dobrog gospodarstvenika te se postavlja se i pitanje je li takvim postupanjem ranijeg stečajnog upravitelja g. Zorana Miletića oštećena stečajna masa stečajnog dužnika Adriatic d.d. u stečaju? Koji je bio interes upravo g. Miletića da na taj način postupa sa imovinom društva Adriatic d.d. u stečaju?

Sve navedeno, osim što svjedoči o pravnim posljedicama takvog postupanja, a o čemu sam se detaljnije očitovao u podnesku od dana 11.03.2020.godine, također svjedoči i o nesavjesnom i neurednom obavljanju dužnosti ranijeg stečajnog upravitelja. Štoviše ako se usporede podaci iz primjerice izvješća g. Miletića od dana 06.07.2016.godine i priležećeg mu „Financijskog izvješća o poslovanju Adriatic d.d. u stečaju“, koje je osobno potpisao i ovjerio pečatom društva upravo g. Miletić, tada je razvidno kako postoje nesuglasja između podataka o isplatama sa računa društva Adriatic d.d. u stečaju sa stvarnim isplatama, ili još konkretnije, kako postoji svjesno iznošenje neistinitih podataka o isplatama sa poslovnog računa društva Adriatic d.d. u stečaju upravo od strane g. Miletića i društva Hirnea d.o.o. iz Splita, pri tome uzimajući u obzir utvrđenja iz „pregleda isplata sa računa društva od dana otvaranja stečajnog postupka 08.05.2015.g. do 05.07.2016.g.“ kao i iz vještva mr. Ivice Babana, koje sam u prilogu podneska od dana 11.03.2020.godine dostavio na sudski spis.

Naprijed navedeno upućuje na zaključak kako su i samo zbog toga bili ispunjeni uvjeti i za razrješenje g. Miletića od strane suda prema odredbi čl. 27. Stečajnog zakona, i u kojoj situaciji isti po izričitoj zakonskoj odredbi ne bi imao pravo na nagradu za svoj rad.

Tako i VTSRH-e u svojoj odluci PŽ-4491/08 od dana 23.12.2008.godine, kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. XX St-395/01 od 21.05.2008.g., između ostalog navodi slijedeće: *“ sud je zaključio kako su navedene razlike između podataka iz mjesečnih izvješća stečajnog upravitelja sa neslaganjima s podacima iz bruto bilance, nedopustive i kako se to ne može tumačiti kao slučajna greška, već kao svjesno iznošenje neistinitih podataka o ostvarenim troškovima. Uz navedeno, stečajni upravitelj je prostore dužnika dao u zakup i ti su ugovori štetni za stečajnu masu, jer ne definiraju poslovni prostor, a niti su fakture ispostavljene u skladu s tim ugovorima“*

DOKAZ: Uvid u citiranu odluku VTSRH-e, br. Pž-4491/08, koja se dostavlja u prilogu.

Posljedice takvog postupanja sa stečajnom masom se manifestiraju i sada, kada je razlučni vjerovnik Adris Grupa d.d., svojim podneskom od dana 06.04.2020.godine osporio veći dio troškova iskazanih u obračunu troškova unovčenja kao neizravnih troškova unovčenja predmeta razlučnog prava, navodeći u bitnom kako se isti troškovi ne bi trebali smatrati općim (neizravnim) troškovima koji bi se namirivali razmjerno iz ostvarene kupovnine, već bi se isti trebali namirivati iz „ostale stečajne mase“, kako je to uostalom navedeno u predmetnom podnesku, te je u tom pravcu dostavljena i konkretna sudska praksa. Ovdje se napominje kako u ovom postupku nema „ostale stečajne mase“ iz koje bi se namirivali ti osporeni iznosi, a svi ti osporeni iznosi su nastali upravo za vrijeme dok je stečajni upravitelj bio g. Zoran Miletić odnosno nastali su kasnije ali kao posljedica njegovih ranijih radnji (primjerice kasnije nastali određeni odvjetnički troškovi) su posljedica radnji (primjerice podnesenih tužbi i troškova nastalih njihovim podnošenjem) poduzetih upravo u vremenskom periodu kad je stečajni upravitelj bio g. Miletić.

Sa druge strane, svojim postupanjem od trenutka imenovanja stečajnim upraviteljem (studeni 2017.g.) , sve navedene troškove sam nastojao maksimalno smanjiti, a kako je to i naznačeno u podnesku od dana 11.03.2020.godine (str. 21-24. citiranog podneska).

Ovdje je bitno napomenuti i kako je odredbom čl. 157. Stečajnog zakona, a kojom je normirana isplata obveza stečajne mase, jasno naznačeno kako je stečajni upravitelj obavezan tijekom cijelog postupka voditi računa da se iz stečajne mase osiguranju sredstva za namirenje predvidljivih obveza stečajne mase. Stoga ukoliko meritornom odlukom na kraju bude prihvaćen stav iz predmetnog podneska društva Adris Grupa d.d., u ovoj konkretnoj situaciji kada su isti troškovi nedvojbeno nastali i kada nema „ostale stečajne mase“ iz koje bi se oni namirivali, postavlja se logično pitanje tko će ih, i odakle platiti i koja je to ostala stečajna masa iz koje bi se isti trebali platiti? Iz svega navedenog razvidno je kako raniji stečajni upravitelj g. Miletić prije nastanka svih tih troškova i obaveza, nije vodio računa da u stečajnoj masi, osim nekretnina opterećenih razlučnim pravom, ne postoji bilo kakva druga stečajna masa iz koje bi se tako nastali troškovi onda i namirivali, a koje je isti bio dužan predvidjeti i prikazati tijelima stečajnog postupka, i to prije no što su isti nastali, pa je i iz tog razloga razvidno kako isti, makar i u dijelu tih osporenih troškova, nije postupao sukladno svojoj obvezi normiranoj spomenutom zakonskom odredbom, što opet govori u prilog neurednom i nesavjesnom obavljanju dužnosti stečajnog upravitelja.

6. Postupanje ranijeg stečajnog upravitelja sa unovčenjem imovine stečajnog dužnika.

U svom podnesku od dana 11.03.2020.g., sam ukazao na postupanja g. Miletića i u odnos na ovu zakonsku dužnost, te priložio konkretne dokaze o takvom postupanju. Čak štoviše, na str. 9. i 10., pod točkom 3.c) predmetnog podneska sam dao konkretno očitovanje u odnosu na mogućnost unovčenja predmetnog hotela kao jedne cjeline, pogotovo u situaciji kada je rješenjem Općinskog suda u Splitu u predmetu Ovr- 7249/2015 od dana 12.04.2016.godine (anex holela Marjan) utvrđen je prekid postupka u istom predmetu, te se je isti sud oglasio

stvarno nenadležnim za postupanje u istom predmetu te je određeno kako će se nakon pravomoćnosti tog rješenja predmet dostaviti na daljnje postupanje stvarno i mjesno nadležnom Trgovačkom sudu u Splitu, a navedena odluka je postala pravomoćna dana 29.04.2016.godine.

Stoga, ako su vjerodostojni navodi g. Miletića o navodnom opstriranj u drugog ovršnog postupka Ovr 4046/13-kasnije Ovr-1712/16, (stari dio hotela Marjan), od strane ovrhovoditelja iz tog postupka (HETA ASSET RESOLUTION AG, OIB: 90730821413 sa sjedištem u Klagenfurtu, Alpen-Adria-Platz 1, A-9020 Klagenfurt am Worthersee, Austrija - raniji naziv HYPO ALPE-ADRIA BANK INTERNATIONAL AG) upravo od strane tog ovrhovoditelja koji je po navodima g. Miletića želio da se hotel Marjan prodaje kao cjelina, tim više su navodi iz mog podnesak od dana 11.03.2020.godine logičniji, jer u toj situaciji evidentno niti sa ovrhovoditeljem ne bi bio problem dogovoriti prekid i tog postupka i njegovo ustupanje na nadležni Trgovački sud kao i onog drugog postupka pod posl.br. Ovr-7249/2015, kada bi se cijeli hotel mogao prodavati kao jedna cjelina, kako je uostalom kasnije i prodan. Dakle, ovdje govorimo o travnju 2016.godine, dakle razdoblju od cca. godinu i pol dana prije nego što je gospodin Miletić prestao biti stečajnim upraviteljem navedenog društva (studeni 2017.g.), što je i više nego dovoljno vremena da se i u tom postupku i uz očekivani pristanak ovrhovoditelja, općinski sud oglasi stvarno nenadležnim za postupanje u istom predmetu te da se nakon toga predmet dostavi na daljnje postupanje stvarno i mjesno nadležnom Trgovačkom sudu u Splitu.

Međutim, za takvo što je potrebna i nečija inicijativa, dakle prvenstveno inicijativa onoga čija je i dužnost unovčenje imovine stečajnog dužnika, a što se, uzimajući u obzir odredbu čl. 158. Stečajnog zakona (Narodne novine" broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, Sada čl. 229. Stečajnog zakona Narodne novine 71/15, 104/17) kojom je propisano kako je nakon izvještajnog ročišta stečajni upravitelj je bez odgode dužan unovčiti imovinu stečajnog dužnika, ukazuje kao logična potreba postupanja stečajnog upravitelja. Ovog napominjem što sam na opisani način u svojstvu stečajnog upravitelja, i u drugim postupcima, kako pred Trgovačkim sudom u Splitu, tako i pred drugim sudovima, sa uspjehom postupao na sličan način, i što je lako provjerljivo, a što je bitno pridonijelo samom ubrzanju postupka unovčenja imovine stečajnog dužnika u tim istim postupcima.

Poanta ovoga je bila ukazati na mogućnosti koje su još tada, dakle 2016.godine postojale u odnosu na mogućnost unovčenja imovine stečajnog dužnika, i što bi u konačnici za interese svih, pa tako i bivših radnika odnosno svih drugih vjerovnika 1. višeg isplatnog reda bila puno oportunija i konkretnija, i to upravo na način kako sam to opisao na str. 39-41. istog podneska. Međutim, g. Miletić je očito imao druge prioritete u ovom stečajnom postupku, a koji se prvenstveno odnose na pokretanje svih mogućih parničnih postupaka, kako za pobijanje tražbina vjerovnika 2. višeg isplatnog reda tako i za pokretanje parnica za pobijanje upisanih založnih prava, sa svim posljedicama takvog postupanja za interese same stečajne mase, na način kako je to detaljno naznačeno kako u ovom, tako i u podnesku od dana 11.03.2020.godine.

7. Čuvanje objekta i uključivanje energije.

U svom podnesku od dana 10.03.2020.godine, sam jasno i konkretno naveo koje sam sve radnje poduzeo radi uključivanja električne energije u objekt hotela Marjan, nije mi poznato, te kako niti stečajnom spisu, a niti dostavljenoj knjigovodstvenoj dokumentaciji ne prileži bilo kakav konkretan dokaz (pisani trag) da bi bilo tko ispred društva HEP d.d. tražio od društva Adriatic d.d. u stečaju zastupanog po tadašnjem stečajnom upravitelju uplatu iznosa od cca.7.000,00 kuna, kako je to navedeno u prethodno citiranom podnesku ranijeg stečajnog upravitelja od

dana 20.04.2017.godine. Dakle, predmetni navodi g. Miletića se jednostavno ukazuju kao neistiniti.

Uključivanje električne energije u objekt je bilo od presudnog značenja za samu mogućnost ostvarivanja zaštite predmetnog hotela. Ovo stoga, što je uključivanje struje otvorilo mogućnost da zaštitarsko društvo „Securitas d.d.“, sa kojima sam kasnije zaključio ugovor o tjelesnoj zaštiti u ime društva Adriatic d.d. u stečaju, uspostavi i video nadzor samog objekta kojim su mogli pratiti svaki neovlašteni ulazak u prostor samog objekta o čemu postoje i konkretni dokazi, i shodno tome preventivno djelovati. To ne bi bilo moguće da prvenstveno mojim nastojanjima, neposredno nakon stupanja na dužnost stečajnog upravitelja, a u suradnji sa nadležnom ispostavom HEP-a, u objekt hotela Marjan nije dovedena struja.

Ovdje je bitno istaknuti i kako je stečajni i razlučni vjerovnik Adria Resorts d.o.o. u svom podnesku od dana 23.11.2016.godine doslovno zahtijevao da se „*u interesu zaštite vjerovnika, a radi sprečavanja daljnjeg propadanja konstrukcije hotela Marjan poduzmu potrebne radnje radi uključivanja električne energije, kao i da u navedenu svrhu tadašnji stečajni upravitelj pribavi i dostavi na spis uvjete HEP-a za ponovno uključivanje električne energije...*“.

DOKAZ: *Uvid u podnesak stečajnog i razlučnog vjerovnika Adria Resorts d.o.o. od dana 23.11.2016.godine, koji je objavljen kao prilog uz moj podnesak od dana 11.03.2020.g.*

Nakon toga je g. Miletić u svom podnesku od dana 12.12.2016.g., iste izvijestio o „navodnoj“ problematici vezanoj uz uključivanje struje u objekt hotela Marjan, navodeći kako bi se trebalo obratiti nekakvoj komisiji, uz dogovor oko „plana plaćanja dospjelih obveza“, kako je to i naveo u svom izvješću od dana 12.12.2016.g. Problematika (ne)uključivanja električne energije je apostrofirana i na skupštini vjerovnika do dana 22.12.2016.g., kao i u podnescima istog vjerovnika Adria Resorts d.o.o od dana 20.12.2016.godine, kao i 18.04.2017.godine, gdje je nakon toga g. Miletić govorio o nekakvom „iznosu od 7.000,00 kuna koji je potrebno uplatiti za novo mjerno mjesto...“.

DOKAZ: *Uvid u podneske stečajnog i razlučnog vjerovnika Adria Resorts d.o.o. od dana 20.12.2016.godine, kao i 18.04.2017.g., koji su objavljeni kao prilog uz moj podnesak od dana 11.03.2020.g.*

Kroz svo to vrijeme, objekt je bez struje, što ima za posljedicu otežanu mogućnost same zaštite istoga, otežanu mogućnost ispumpavanja vode iz podzemnih garaža i sl. Postavlja se logično pitanje, zašto nitko ispred HEP-a od mene kao kasnijeg stečajnog upravitelja nikada nije tražio makar i jednu kunu plaćanja bilo kakvih troškova, na ime uključivanja iste električne energije? Kako se ja nisam morao obratiti bilo kakvim „komisijama“ kako to sugerira g. Miletić u svom izvješću od dana 12.12.2016.godine, a niti plaćati 7.000,00 kuna za nekakvo novo mjerno mjesto? Stoga se takvi navodi g. Miletića ukazuju neistinitim, jer bi u protivnom, po istoj logici i ja morao imati iste probleme sa uključivanjem električne energije u objekt, a ponavljam, takvih problema niti zahtijeva nisam imao.

Također, i famozna „lutka“ koja je obješena sa vrha hotela Marjan, a koju u svom podnesku također apostrofira g. Miletić, je obješena dana 20.12.2017.godine, dakle cca. desetak dana nakon što sam od ranijeg stečajnog upravitelja uopće preuzeo dokumentaciju iz predmetnog stečajnog spisa, a što sam i naveo u svom izvješću od dana 27.02.2018.godine, i cca. mjesec dana od dana donošenja potvrde o mom imenovanju stečajnim upraviteljem, te je kao takva

nedvojbeno predstavljala morbidnu poruku, i to neposredno nakon što sam stupio na dužnost stečajnog upravitelja, i nakon što mi je od strane jednog od bivših radnika na skupštini vjerovnika od 10. 11.2017.g. iste godine, dakle samo mjesec dana ranije, u sudnici javno zapriječeno smrću ako taj isti radnik „ne dobije svoje pare“, a zbog čega se protiv istog danas i vodi kazneni postupak. Da je bilo struje i kvalitetne zaštite objekta, nedvojbeno bi znali tko ju je i objesio.

U tom kontekstu, za napomenuti je da se dok je upravitelj bio g. Miletić, i to konkretno dana 20.11.2016.g., ispred hotela doslovno dogodilo i ubojstvo, o čemu su i izvijestili gotovo svi mediji, pa tako i o činjenici da „hotel Marjan više nitko ne čuva“, i gdje tadašnji gradonačelnik grada Splita povodom istog događaja u svojoj izjavi jednom portalu doslovno navodi “*Nitko se ne brine o objektu, nema ni struje*“, i sl.

DOKAZ: Uvid primjerice u naslovnicu portala „*indeks.hr*“ od dana 20.11.2016.g.

Sa druge strane, zakupnik kojeg sam neposredno nakon stupanja na dužnost ja angažirao, društvo Viator d.o.o. Split je svaki mjesec, između svega ostalog, plaćalo i mjesečne rate struje koje su teretile društvo Adriatic d.d. u stečaju, pa je tako za mjesec rujan plaćen iznos od 5.996,11 kuna, za listopad 2020.g. plaćen iznos od 5.779,30 kuna, za mjesec studeni 2020.g. u iznosu od 7.103,72 kuna, i tako za svaki mjesec od dana kad sam sa istima zaključio ugovor o zakupu betonskog platoa (02/2018.g.), pa do dana predaje hotela Marjan kupcu (12/2019.g.).

DOKAZ: Uvid u račune za električnu energiju za 09., 10. i 11/2020.g., plaćeni od društva Viator d.o.o., zakupnika betonskog platoa.

Dakle, da je bilo volje, mogla je se i za vrijeme dok je upravitelj bio g. Miletić u objekt hotela Marjan na jednostavan način dovesti struja, kao što se je mogao jednostavno i iznaći način plaćanja iste, i to bez predujmljivanja bilo kakvih novaca za plaćanje iste struje od strane bilo kojeg od vjerovnika u ovom postupku, i to upravo na način kao što sam to kasnije sa zakupnikom betonskog platoa društvo Viator d.o.o. sam i napravio, čime bi se i stvorili uvjeti za adekvatniju zaštitu samog hotela, a time i za sprečavanje opisanih nemilih događaja.

Sve navedeno, također svjedoči i o nesavjesnom i neurednom obavljanju dužnosti ranijeg stečajnog upravitelja.

8. Prozivanje za navodno „pogodovanje“ određenim vjerovnicima

U svom podnesku od dana 29.03.2020.godine, g. Zoran Miletić, vjerojatno u nedostatku druge argumentacije, me posve neosnovano i neargumentirano u više navrata proziva za navodno pogodovanje određenoj skupini vjerovnika. Osim što je isto činjenično apsolutno neistinito, ono je i pravno nemoguće, jer zakonitost i pravilnost moga rada mene kao stečajnog upravitelja, po izričitoj odredbi čl. 17. Stečajnog zakona nadzire i stečajni sud u prvom stupnju, kao što isti nadzire i rad skupštine vjerovnika, pa u slučaju da postojanja sumnje kako je koja od odluka skupštine vjerovnika u suprotnosti sa zajedničkim interesom ostalih vjerovnika, stečajni sudac će na zahtjev razlučnog vjerovnika, stečajnog vjerovnika ili stečajnog upravitelja, ili po službenoj dužnosti, tu odluku ukinuti, kako to uostalom normira i odredba čl. 38. f. Stečajnog zakona, i koja bi g. Miletiću, kao stečajnom upravitelju, također morala biti poznata.

Dakle, u odnosu na svaku odluku skupštine vjerovnika, bilo koji od stečajnih vjerovnika (dakle i onaj vjerovnik koji se ne slaže sa odlukom koju je donijela „većina“), po izričitoj zakonskoj ovlasti sam može podnijeti zahtjev za ukidanjem takve odluke, kao što to može napraviti i prvostupanjski sud i sud po službenoj dužnosti. Na ovaj način je zakonodavac spriječio situacije na koje očito „insinuira“ g. Miletić, obzirom kako je svaka odluka skupštine vjerovnika a koja je suprotna zajedničkim interesima svih stečajnih vjerovnika podložna ukidanju. Protiv rješenja kojim se ukida odluka skupštine vjerovnika pravo na žalbu opet ima svaki razlučni vjerovnik kao i stečajni vjerovnik (koji nije vjerovnik nižeg isplatnog reda), a kako to normira odredba st.3. istog članka, a o toj žalbi onda odlučuje Visoki trgovački sud RH-e. Obzirom na navedeno, razvidno je kako su samim odredbama Stečajnog zakona ugrađeni kontrolni mehanizmi svih tijela stečajnog postupka, dakle i stečajnog upravitelja, i skupštine vjerovnika ali i stečajnog suca, a sve u svrhu izbjegavanja nastanka situacija u odnosu na koje, bez bilo kakvih argumenata mene zajedno sa naznačenom skupinom stečajnih vjerovnika, neosnovano proziva, te i ujedno kleveće gospodin Zoran Miletić.

Dakle, nakon što sam sudu podnio obrazloženi prijedlog za sazivanjem skupštine vjerovnika, koji je i javno objavljen na e-oglasnoj ploči, na skupštini vjerovnika koja je pri Trgovačkom sudu u Splitu održana dana 13. veljače 2019.g., vjerovnici su, između ostalih odluka, s potrebnom većinom glasova u smislu odredbi članka 38.c stavak 2. SZ-a donijeli odluke kojima se daje suglasnost meni kao stečajnom upravitelju za povlačenje tužbi u parničnim postupcima koji se radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika vode kod ovog suda pod brojevima P-379/2017, P-381/2017 i P-382/2017. Protiv takve odluke, jedan od vjerovnika je, koristeći se svojim zakonskim ovlaštenjem podnio i zahtjev za ukidanjem te skupštinske odluke. Međutim, rješenjem Trgovačkog suda u Splitu od dana 21.02.2019.godine odbijen je zahtjev za ukidanjem takvih odluka donesenih većinom glasova na skupštini vjerovnika.

DOKAZ: Uvid u citirano rješenje Trgovačkog suda u Splitu, objavljeno na e-oglasnoj ploči dana 21.02.2019.godine.

Nakon što su se određeni vjerovnici, koristeći se svojim zakonskim pravom normiranim odredbom čl. 38. f. Stečajnog zakona žalili na predmetno rješenje Trgovačkog suda u Splitu od dana 21.02.2019.godine, njihova žalba je rješenjem Visokog trgovačkog suda RH-e pod posl.br. 27 Pž-1834/2019-3 od dana 03.04.2019.godine odbijene kao neosnovane u cijelosti, te je i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-168/2014-570 od 21. veljače 2019.

DOKAZ: Uvid u rješenje Visokog trgovačkog suda RH-e pod posl.br. 27 Pž-1834/2019-3 od dana 03.04.2019.godine, koje je objavljeno na e-oglasnoj ploči dana 02.05.2019.g.

Dakle, povlačenju tužbi za pobijanje upisanih založnih prava sam pristupio tek po pribavljanju suglasnosti svih tijela koja su mi bila ovlaštena dati takvu suglasnost, i u postupku nakon što je taj prijedlog a kasnije i sama odluka skupštine vjerovnika prošla kroz sve moguće provjere koje normira Stečajni zakon. Stoga su i sve insinuacije g. Miletića o navodnom pogodovanju određenoj skupini vjerovnika u cijelosti neistinite, što je razvidno iz citiranih sudskih odluka, te su u nedostatku bilo kakvih konkretnih argumenata i činjenica kojima bi doveo u pitanje zakonitost mog postupanja u predmetnom postupku, služi neistinama i klevetama.

Također držim kako je potpuno neprimjereno da si jedan stečajni upravitelj (neovisno o kome se radi), a koji dakle nije državni odvjetnik (kao što to nisam niti ja) uzima za pravo i neargumentirano prozivati i bilo kojeg od stečajnih vjerovnika na način kako to u svom

podnesku od dana 30.03.2020.godine čini g. Miletić, obzirom kako niti jedna od navodno „spornih“ odluka skupštine vjerovnika u kojoj većinu imaju vjerovnici koje zajedno sa mnom ali bez bilo kakvih valjanih argumenata proziva g. Miletić, u ovom postupku nije u konačnici osporena od strane Visokog trgovačkog suda RH-e, iako je doslovno svaka od tih odluka bila podložna provjeri i od strane ostalih vjerovnika koji čine skupštinu, kao i provjeri od strane prvostupanjskog suda, kao i dakle samoj provjeri od strane VTSRH-e, što ukazuje na potpunu besmislenost takvih navoda.

U tom kontekstu, nužno je ponoviti kako je upravo g. Miletić na spis dostavio pravna mišljenja OD Madirazza & partneri, gdje niti u jednom od tih pravnih mišljenja a naravno niti u samoj tužbi, a kako je to prethodno već navedeno, nije spomenuta relevantna sudska praksa izražena kroz rješidbe Vrhovnog suda RH-e u predmetu Revt-45/2012 (presuda i rješenje od 12.02.2013.godine), rješidbu Visokog trgovačkog suda RH-e u predmetu Pž 2810/2015 (presuda i rješenje od 26.04.2017.godine), rješidbu Vrhovnog suda RH-e broj Revt-65/07-2 (presuda i rješenje od 03.10.2007.godine), rješidbu Visokog Trgovačkog suda RH-e br. Pž-4280/02 od 21.06.2005.godine, rješidbu Visokog trgovačkog suda RH-e broj Pž-4611/06 od dana 14.04.2009.godine, a iz kojih rješidbi se, suprotno navodima iz pravnog mišljenja odvjetničkog društva Madirazza & partneri, odnosno suprotno navodima iz podnesene tužbe, nedvojbeno izvodi zaključak da se u konkretnom slučaju ne radi o radnji stečajnog dužnika bez naknade, a što za posljedicu ima činjenicu meritorne neosnovanosti podnesene tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva u pravnoj stvari tužitelja Adriatic d.d. u stečaju protiv tuženika Adria Resorts d.o.o., a koji postupak se je pred Trgovačkim, sudom vodio pod posl.br. P-379/2017. O posljedicama takvog postupanja g. Miletića, kao i sve kasnije probleme sa tom parnicom koji su proizašli upravo iz njegovog postupanja na štetu ne samo navedenog vjerovnika Adria Resorts d.o.o. (sada Adris Grupa d.d.) kao kasnijeg kupca istih nekretnina, nego i na štetu cjelokupne stečajne mase iz toga posve nepotrebno proizašli, sam se prethodno već i očitovao.

Također, i iz podneska stečajnog i razlučnog vjerovnika Adris Grupa d.d. od dana 06.04.2020.godine, je razvidno kako je isti vjerovnik osporio veći dio troškova iskazanih iskazanih u obračunu troškova unovčenja kao neizravnih troškova unovčenja predmeta razlučnog prava koji obračun sam na spis dostavio dana 16.06.2020.godine, pa su i tom kontekstu tvrdnje g. Miletića o nekakvom navodnom pogodovanju tom istom vjerovniku u cijelosti bespredmetne, a u istima su se ostvarila i obilježja određenih kaznenih djela, također na moju štetu.

9.Zaključak.

Sve navedene okolnosti, zajedno sa svim okolnostima iz podneska od dana 11.03.2020.g., a koje se sve zajedno temelje na konkretnim činjenicama, nedvojbeno svjedoče o nesavjesnom i neurednom obavljanju dužnosti od strane g. Miletića, čak štoviše, svaka od navedenih zasebno je predstavljala i osnov za njegovim razrješenjem i imenovanjem novog upravitelja, o čemu uostalom svjedoči i dostavljena sudska praksa. U odnosu na parnice za pobijanje upisanih založnih prava, držim kako je iz svega navedenog razvidno kako je g. Miletić imao dovoljno vremena (cca. godinu i pol dana od izrade vještava na koja se poziva) da ih podnese na način kako to normiraju odredbe Stečajnog zakona, te da ih pravilno prezentira tijelima stečajnog postupka, odnosno, da ih u istom roku podnesu stečajni vjerovnici, ali za vlastiti rizik.

Nastavno na navedeno, za istaknuti jest i kako navodno proklamirana „borba za ravnomjerno namirenje vjerovnika 1. višeg isplatnog reda“ kako ju u svom podnesku prezentira g. Miletić, ne pretpostavlja dostavljanje pravnih mišljenja na sudski spis u kojima iz meni nepoznatih razloga nije spomenuta sudska praksa koja govori u prilog neosnovanosti tužbe protiv prvog upisanog vjerovnika u prednosnom redu namirenja, konkretno razlučnog vjerovnika Adria Resorts d.o.o. (sada Adris Grupa d.d.), kao što niti navodnu „borbu“ za isti cilj ne pretpostavlja podnošenje takve tužbe bez potrebnih suglasnosti i pravomoćnih odobrenja stečajnog postupka, te kao što takvu „borbu“ također ne pretpostavlja niti davanje punomoći za podnošenjem takve tužbe protivno izričitim odlukama skupštine vjerovnika od dana 20.04.2017.g. i to upravo istim odvjetnicima koji su i sastavili to pravno mišljenje. Naprotiv, stvarni motivi takvog postupanja g. Miletića se ukazuju puno manje „plemenitima“, barem sa aspekta interesa onih stečajnih vjerovnika čija je prava tako navodno „štitio“, a pogotovo sa aspekta interesa zaštite stečajne mase, čije interese je prvenstveno dužan štititi, pa je upravo i isključivo njegovim postupanjem a koje je bilo i protivno izričitoj skupštinskoj odluci od dana 20.04.2017.g. pa samim time i nezakonito, u poziciju da ima potencijalnu korist od takve parnice, dovedeno prvenstveno odvjetničko društvo kojem je upravo on na taj način i ispustio punomoć za pokretanjem te parnice.

Uzimajući u obzir kako su upravo za vrijeme dok je stečajni upravitelj bio g. Miletić nastali i brojni troškovi postupka i obveze stečajne mase, u odnosu na koje isti prethodno nije postupio sukladno odredbi čl. 157. Stečajnog zakona kojom je jasno naznačeno kako je stečajni upravitelj obavezan tijekom cijelog postupka voditi računa da se iz stečajne mase osiguranju sredstva za namirenje predvidljivih obveza stečajne mase, a pri tome napose uzimajući u obzir navode iz podneska stečajnog i razlučnog vjerovnika društva Adris Grupa d.d. od dana 06.04.2020.g., kojima se osporava veći dio tako nastalih troškova iskazanih u obračunu troškova unovčenja kao neizravnih troškova unovčenja predmeta razlučnog prava, i gdje se osporava da bi se tu uopće radilo o troškovima unovčenja predmeta razlučnog prava već o troškovima stečajnog postupka koji se imaju namirivati iz ostale stečajne mase, a koje u ovom postupku sada evidentno nema, pa se i obzirom na tu okolnost također ukazuje kako g. Miletić, nije postupao sukladno svojoj obvezi normiranoj spomenutom zakonskom odredbom, što opet govori u prilog neurednom i nesavjesnom obavljanju dužnosti stečajnog upravitelja.

Zaključno, držim kako sam bio dužan ukazati na sve činjenice o kojima ovisi ocjena sadržaja rada kao i kvaliteta rada stečajnog upravitelja i posljedično tome o samoj nagradi. Također, držim kako sam bio dužan provjeriti doslovno svaku uplatu kao i isplatu sa poslovnog računa stečajnog dužnika, te ju usporediti i dovesti u vezu sa postojećom knjigovodstvenom dokumentacijom, sve u interesu zaštite stečajne mase, dakle tu se nije radilo samo o mom pravu nego i o mojoj dužnosti. Svako moj navod i iz podneska od dana 11.03.2020.godine, kao i navod iz ovog podneska je obrazložen i potkrijepljen egzaktnim podacima kao konkretnim činjenicama, i kao takav lako provjerljiv, slijedom čega ustrajem u protivljenju da se u predmetnom stečajnom postupku ranijem stečajnom upravitelju gospodinu Zoranu Miletiću odredi nagrada, i to u bilo kojem iznosu, kako sam to prethodno već i naveo u svom podnesku od dana 11.03.2020.godine.

Naslovnom sud posebno ističem nije mi bila namjera u dosadašnjem postupanju, a niti ću ubuduće koristiti e-oglasnu ploču za neargumentirana „prepucavanja“ sa bilo kim, već na argumentirano ukazivanje svih navedenih okolnosti za koje držim da sam na iste bio dužan ukazati, a svoju čast i svoje dostojanstvo ću od svih neistina znati zaštititi onako kao to normiraju posebne zakonske odredbe.

U Splitu, dana 19.04.2020.godine.

Stečajni upravitelj Ante Gabelica.

Ante Gabelica